

שני שעירי פרק שישי יומא

מה.

עין משפט
נר מצוה

י"ז א מ"י פ"ד מהל'
פסולי מוקדשין הלכה
ה:
כ ב ג ד מ"י פ"ג מהל'
שקלים הלכה ח ט:

רבינו חננאל

[illegible][illegible]

תום' ישנים (המשך)

לא מעבד לחוקה לא ואין נראה הכא. ואין נראה שפ' שדוהה על ידי שהגריל לא דאכתי לא רצוהו השני. ורבינו שלמה על אחר פליגי (ואע"ג) דאכתי לא רצוהו השני. ורבינו שלמה על אחר פליגי (ואע"ג) דאכתי לא רצוהו השני. ורבינו שלמה על אחר פליגי (ואע"ג) דאכתי לא רצוהו השני.

הב מורים שאם נתכפר בשאינה אבודה אבודה מיתה, והא
לאמרי רבנן אין חטאת מיתה אלא שנמצא לאחר שכיפרו
בעלים חימה כיון דסבירא להו דלפילו מנצחת קודם כפרה אבודה
ומתה אמאי נקט דווקא שנמצאת לאחר שכיפרו שאזדה והקריב

נכר בשאינה אבודה
היה ליה כמפריש
א"ר אושע'י אהפריש
מתכפר באחת מהם
אמר רבא רב סבר לה
ה בראשון מעיקרא
נגזר רבי יהודה אומר
יוחנן דאמר שני
לרבי יהודה ימות
ני אלא לרב דאמר
לרבי יהודה ימות
בכפר מי סברת רבי
ני קאי רבי יהודה
ואיכא דקא מוטיב
ה נשפך הדם ימות
ישפך הדם בשלמא
ושאת צבור וסיפא
אמר יוחנן מאי
רבי יהודה נשפך
בשלמא נשפך הדם
לא איתעביד
שתלח אמאי ישפך
מצותיה אמרי דבי
ד חי לפני ה' לכפר
היות חי עד שעת
תנן ה'הם בני העיר
נגזבו או שאבדו אם
לגזברין ואם לאו
ובני העיר שוקלין
או שהחזירום
הם ואין עולין
יהודה אומר עולין
ר' יהודה אמר רבא
יבות של שנה זו
איתיביה אב'י ר' פר
ים שאבדו והפריש
שעירי ע"ז שאבדו

הן כולן ימותו דברי
ורבי שמעון אומרים

מכרו ויפלו דמיהם
צבור מזה א"ל
קרבנות
אזד וקשה דאם כן הוה ליה וז' ואין כריך לומר ו' דמיון דמנא
מורמין על האבוד שיש לו חלק אף על פי שאזד ולא יגיע לעולם
ללשכה ואפילו הכי יש לו חלק בקופות כל שכן על הגבוי שסופו
שיגיע ומפרש ר"י על האבוד שצ"ל ללשכה ואזד קודם שנתרמה
התרומה ולא מיביע זה דכבר צ"ל ללשכה אלא אפילו על הגבוי
שנשעת התרומה היה ציד שליח ואפילו סופו ואזד ולא יגיע ללשכה
ואתום שנים אין הצעלים שיידין באחריותו ועל העתיד לגבות שצ"ל
גבוי עדיין לשלם והא דלאמר בפ"ב דתכונות (דף קה.) המודר
הנאם ממחירו שוקל שקלו דמתן מורמין על האבוד וכו' פירוש דלא
קא מהני ליה מיד דבלאו הכי לא היה חייב לשקול מאבוד וגבוי
ממיתו דלא מחייב באחריותו אבל בעתיד לגבות לא חייבי דכיון
דמחייב לשקול איכ' כששוקל לו שקלו קא מהני ליה: **ובן** שעירי
ע"ז **שאבדו**. לא ידענא אמאי לא נקט נמי פר העלם דבר של
צבור וגררנא לי משום דלא פסיקא ליה דאיכא נמי פר העלם
דבר של כהן משיה שטעה ועשה בהוראת עצמו דהוראת כהן משיה
ועצמו בהוראת צ"ד לצבור ובהורא לא הוי פליגי ר"א ור' שמעון:

מִן הַלְוִיִּם לְחֻבַּת שָׁנָה זוֹ: שְׁעִירֵי עִזִּים. לְבֹר שֶׁחֲטָאוּ בַעַ"ז בְּהֹרָאָה מִמֵּלֵאךְ הָרָאשׁוּנִים: כּוֹנֵן יְמוּסוֹ. וְלֹא אֲמַרְיֵן יִקְרְבוּ לַשָּׁנָה הַבֹּאֶה: קִרְבָּנוֹת

[illegible]

אלא לרבי דאמר בשני שבוע שני קמני מתני' דירעה וזרשאון שנדה ויתכפר אמאי הא דייחיד תמות לא מיבעי לרבנן דלא מתה דהא מתמכפר בדחוייה ואינה אמרי מפרש לאכבוד ולא ככבוד דמי אלא אפי' לא מתה שרי לא הופרש למשולמי אכוד שהרי מתחילה היה רשאון קיים ובשציל המשתלה שמת והולך נהניקא שנים ויוני דשני צעלי חיינן דנחין מעיקרא ולא צעני אלא לעלמיות שאל יאכד אחד מהן יקריב אלא חזירו: **ואמר ר' אשעיא** שני ירעה אפי' לרבי שהרי לא הופרש אלא לצידוד: **יוני** דמלוה זרשאון מעיקרא כי אפרשין ולא שני אדעתא דלציבוד אפרשין ולא גרע ממפרש לאכוד ומתני' רבי היא והכי אחריו דמכרה חבורה דרב רבני

מחכפר בשני שבזוג
שני שבזוג שני יר
לרבי יהודה במאי
יהודה אשני שבזוג
אשני שבזוג ראשון
הכי ועוד אמר ר' י
המשתלח מת המשה
לרב רישא פליגי
פליגי בבעלי חיים
ועוד קשיא: ועוד א
הדם ימות המשתלח
ימות המשתלח ה
מצותיה אלא מת א
הדם הא איתעביד
ר' נאי אמר קרא י
עד מתי יהא זקור
מתן דמים של חבירו
ששלחו את שקליהן
נתרמה תרומה נשמ
נשבעין לבני העיר
אחרים תחתיהן
הגנבים אלו ואלו
לזון לשנה הבאה
לזון לשנה הבאה מ"
קסבר רבי יהודה
קריבות לשנה הבא
ושעיר של יום הכנ
אחרים תחתיהן וכ
והפריש אחרים תח
רבי יהודה רבי אליע
ידעו עד שיסתאבו
לנרבה שאין חטא

הנעשים בצגדי לָבָן כתיבָה וצריך להביא דם אחר ואי אפשר בלא הגרלה וכיון דלית ליה צעלי חיים נדחים ימות המשתלח הראשון: **אלה**
ממה המשתלח. למה לו תשלומין שאתה מוסיקין לו להביא שנים ולהבריל
והספור דם הראשון הא איתעביד ממותה לשעיר המשתלח כל דבר
הממעכב זו אינו אלא הגרלה בלצד לקבוע גורל של שם על שלו דהא
שמעיה' אינו לר' יהודה דלמר לא התודה כשר וכל שכן דשילוח דלא
מעכב לצדדי הכל דמי כמי חוקק אצדריש שחבון עושה צדדיו דלא
יולא לו דברים הנעשים ע"י איש עמי: **לפיו ח.** שלא ימות עד
שעת מתן דמו של חבירו הא אם מת קודם לכן אין כפרת הדם כלום
ולכן צריך תשלומין ובלא הגרלה אי אפשר חוקק לשנים וראשון
ידחה דהכל מודין בשחוטין שדחין: **בני העיר ששלו.** ע"י שליח
שקליהן לירושלים למקדש: **אם נתרמה תרומה.** ג' קופות קודם שנודע
שאלצדו: **נשבעין.** השלוחין שבעת שומרין לגוצרין שהרי ההפסד
להקדש שאין הצעלים חייבים לשלוק עוד (ה' דתנן) (כתובות דף קס).
מורמין על האצדו שלא נודע: **אם לאו.** שלא נתרמה התרומה או
ההפסד להקדש אלא של צעלים לפיכך נשבעין לבני העיר: **נאמרו.**
קאי אאלצדו: **החזירו הגנבים.** קאי אנגנבו: **ואין עולין להם.**

לצעלים ונריכין לשקול לשנה הצאה: חוצות של שנה זו. שהו
צ"ד מציאין פר לעולה ושעיר לחטאת: והפריש אחרים תחתיהן

[illegible]

מסורת הש"ס

(א) תמורה כג., (ב) תמורה
פסחים 15: [מנחות
לעיל מ: לקמן
(ד) מלת תן צריך
דפלוגמא דר'
יהודה לא חזק
בגמרא גם בחוספתא]
שקלים פ"ב מ"ב
(ז) : שבושות יל. לעיל.
הוריות ו, (י) ז"ל אלעזר,
(ח) [ז"ל דתניא].

תורה אור השלם

1. וְהִשְׁעִיר אֲשֶׁר עָלָה
עָלָיו הַגֹּזֶל לַעֲזֹאֵל
יַעֲמֹד חַי לִפְנֵי י' לְכַפֵּר
עָלָיו לְשַׁלַּח אֹתוֹ
לַעֲזֹאֵל הַמִּדְבָּרָה:
וּקְרָא טו י

הגהות הב"ח

(ח) רש"י ד"ה ואיכא דמותיב כו' דאומיבנא לעיל מדתנז וטוד אמר:

מוסף רש"י

[illegible]

תום' ישנים

[illegible]